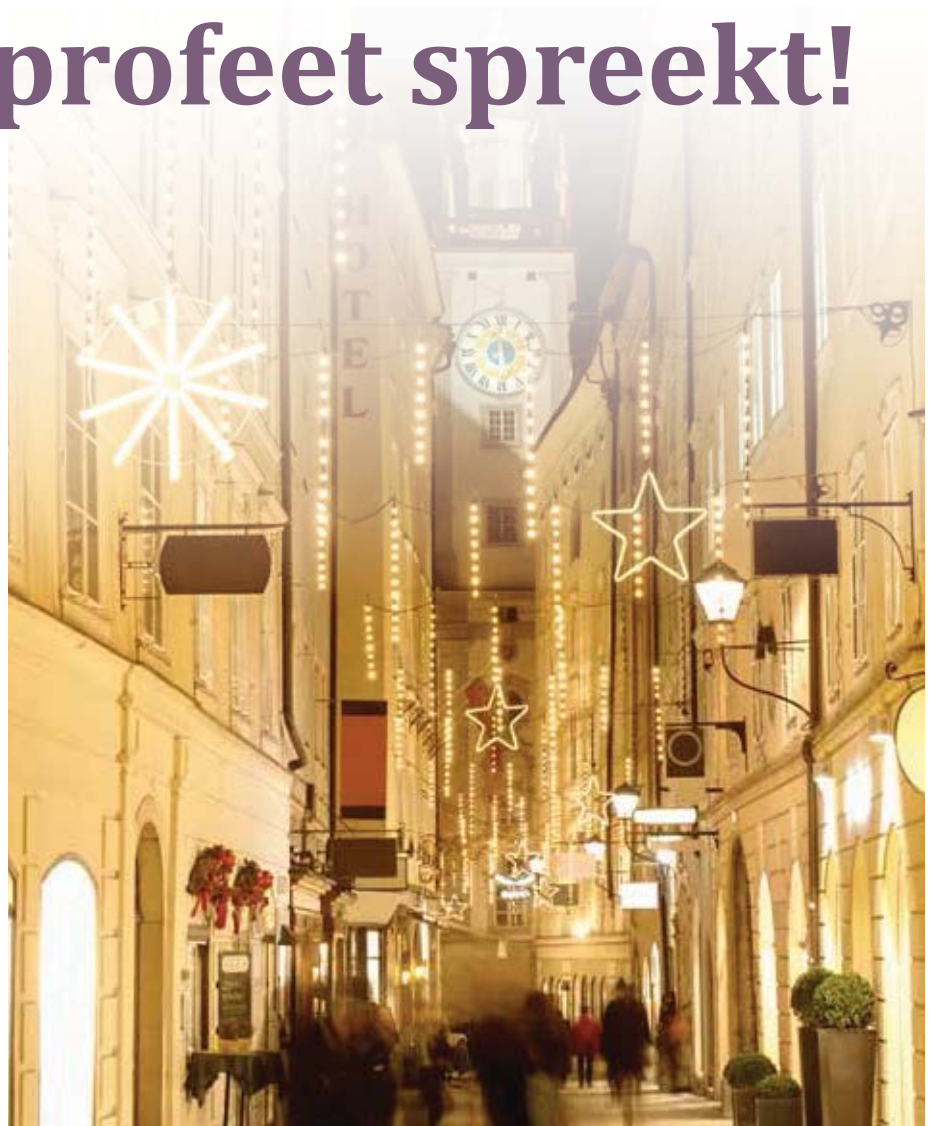

Hoor de profeet spreekt!

Wij beleven advent vaak als een gebeuren van oplopende spanning: Nog even en dan is het weer zo ver. Nog drie weken, nog twee weken, nog een week en dan... dan is het Kerst!

De bijbehorende liederen en gedichten voeren de spanning vaak nog extra op. 'God is ons niet vergeten.' 'Ons verlangen wordt al meer vervuld.' Wij moeten ons klaarmaken om Hem te ontvangen, als Kindje in de kribbe die deze donkere wereld komt redden.

Luister en leer van het verleden!

Dat we dit moeten doen door ons te verootmoedigen, onze zonden te belijden en weg te doen, en ons te bekeren, dat hangt er vaak maar een beetje bij. We hebben het vaak veel te druk met allerlei randverschijnselen om kerst tot een hoogtepunt te maken. Alle slingers en ballen leiden af van de kern van de kerstboodschap. En zo wordt kerst ook wel als een anticlimax ervaren.

Hoe anders lees je in de adventspro-

fetieën. De profeten riepen het volk op om zich te bekeren van lauwheid en afval. Ook het volk Israël leefde niet met grote verwachting, want het dagelijks leven ging ook toen z'n gangetje. Terwijl God profeten laat preken over zonde en bekering moet Jeremia tegen de stroom van de valse leiders in roeien en volhouden. Want de HEER wil zijn beloften waarmaken, maar zitten de mensen nog wel op verlossing te wachten?

En wij? Zijn wij ons nog bewust van verlossing, bekering en volharding? Is er iets veranderd door Christus komst? Door het lezen van de Dordtse Leerregels besef je weer welke dwalingen

er op de loer liggen. Dat we onze wil en ons leven door Gods wil moeten laten (her)vormen. En ze waarschuwen ons ervoor dat wij in dezelfde valkuilen kunnen stappen als onze voorvaderen. Voorwaar! Word wakker en bekeer u! Christus komst is aanstaande.

.....
Ds. L.W. de Graaff is studentenpastor te Kampen en woont in Heerde

Voor nadere verantwoording zie mijn Leerhuis 'Het oude goud van Dordt' op www.steunpuntbijbelstudie.nl